

Zajištění majetku při nároku v jiné zemi EU

Obsah zajišťuje

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Jaké druhy opatření existují?

- Soudce, který rozhoduje o návrzích na předběžná opatření (naléhavá řízení, průběžné platby, vystěhování, zákaz určitého jednání pod hrozbou sankcí, uchování důkazního prostředku), je v naléhavých situacích vždy oprávněn tato opatření nařídit.

Neexistuje žádný omezený seznam předběžných opatření; u soudu se lze domáhat všech naléhavých předběžných opatření, pokud proti nim není závažné námitky nebo jsou-li odůvodněna existencí sporu (průběžná platba, vystěhování neoprávněných uživatel, znalecký posudek nebo oznámení škod atd.). Soud kromě toho může v naléhavé situaci nařídit všechna předběžná opatření, která jsou považována za nezbytná buď k zamezení bezprostředně hrozící újmy (mimo jiné konsolidační práce), nebo k ukončení zjevně protiprávního narušování.

- Existuje zvláštní režim pro zajišťovací opatření (preventivní obstavení majetku a soudcovské zástavní právo), která umožňují věřiteli, obvykle s povolením soudu, zabránit dlužníkovi v přístupu ke všemu svému majetku či jeho části nebo uplatnit na tento majetek zvláštní zajišťovací právo za účelem zajištění splacení dluhu, jež zatím nebyl uznán rozsudkem, avšak jeho vymahatelnost se jeví jako ohrožená.

Tato zajišťovací opatření mohou mít některou z těchto dvou forem:

- preventivní obstavení majetku, umožňující zajišťovací zabavení hmotných věcí (nábytek, vozidla atd.), nehmotných věcí (peněžní částka, práva v obchodní společnosti, akcie nebo podíly atd.) nebo jiných nároků (bankovní účty, platby nájemného atd.),
- soudcovské zástavní právo k nemovité věci, dobrému jménu, obchodním podílům nebo cenným papírům (dočasná hypotéka, zástava podílů nebo cenných papírů).

2 Za jakých podmínek lze tato opatření vydat?

2.1 Postup

- Předběžná opatření: návrh musí být předložen soudu prostřednictvím předvolání (doručeného soudním exekutorem (*huissier de justice*)). Toto se týká naléhavých sporných řízení. Za určitých podmínek lze předběžná opatření nařídit na návrh bez jakéhokoli předchozího jednání ve sporu.
- Zajišťovací opatření: v zásadě se vyžaduje předchozí schválení soudem. Věřitel je však osvobozen od povinnosti tohoto schválení, pokud se dovolává vykonatelného titulu nebo soudního rozhodnutí, které dosud není vykonatelné. Stejně tak je tomu v případě neproplacení přijaté směnky cizí či vlastní, šeku nebo neuhrazeného nájemného za nájem nemovitého majetku (existuje-li písemná smlouva).

V případě předběžných opatření závisí určení příslušného soudu na povaze daného nároku. Obecnou pravomoc vykonává předseda soudu (*Tribunal judiciaire*). V mezích své příslušnosti může o předběžných opatřeních rozhodnout také okresní soud (*Tribunal de proximité*) a předsedové obchodního soudu (*Tribunal de commerce*), soudu pro pracovní věci (*Conseil des prud'hommes*) a soudu pro pronájem zemědělské půdy (*Tribunal paritaire*

des baux ruraux).

V případě zajišťovacích opatření je příslušným soudce předsedající soudu místa výkonu nebo předseda obchodního soudu, pokud návrh předchází jakémukoli soudnímu řízení a domáhá se zachování dluhu patřícího do příslušnosti obchodního soudu.

Příslušným soudem je soud v místě bydliště dlužníka, má-li bydliště ve Francii. Jinak je příslušným soudem místa výkonu.

V zásadě je zastoupení právním zástupcem povinné u soudu projednávajícího návrh na předběžná opatření a u soudu, který odpovídá za výkon, s výjimkou případů určitých návrhů, zejména pokud se týkají částky nižší než 10 000 EUR. Zajišťovací zabavení majetku musí provést soudní exekutor. Tato nutnost odpadá u registrace soudcovského zástavního práva. Nicméně vzhledem k právní složitosti registrace zástavního práva jsou věřitelům vždy nápomocni právníci.

Náklady na zajišťovací opatření v konečném výsledku hradí dlužník, třebaže věřiteli může být uloženo, aby složil zálohu. Náklady výkonu podléhají tarifu, který stanoví pevnou odměnu soudních exekutorů za každý úkon v rámci výkonu a provedení zajišťovacích opatření.

Podle vyhlášky č. 96-1080 ze dne 12. prosince 1996 zahrnuje sazebník odměn pro soudní exekutora paušální částku vyjádřenou dle konkrétního případu kumulativně nebo alternativně v pevných nebo poměrných částkách, a případně i správní poplatek.

Pokud jde o zajišťovací opatření, poměrné poplatky za vymáhání vypočtené na základě vymožených částek se hradí pouze v případě, že je soudním exekutorům nařízeno vymoci dlužné částky. Kromě toho sazebník, který je přílohou výše uvedené vyhlášky, vylučuje možnost dodatečné, volně sjednané odměny, s výjimkou zajišťovacího zabavení práv v obchodní společnosti, podílů a akcií.

2.2 Hlavní podmínky

Soud opatření neprovádí, pouze jej povoluje. Opatření provádí soudní exekutor na žádost osoby, v jejíž prospěch je opatření povoleno.

Je-li vyžadováno předběžné povolení soudu, musí být pohledávka „dostatečně důvodná ve své podstatě“.

Pokud jde o zajišťovací opatření, není stanovena výslovná podmínka naléhavosti.

Věřitel musí prokázat, že existují „okolnosti pravděpodobně ohrožující vymožení“ dluhu (například neexistence dobré víry dlužníka, který zatajuje svůj majetek, větší počet věřitelů atd.).

3 Účel a povaha opatření?

3.1 Jaké druhy majetku mohou být předmětem takových opatření?

Předmětem zajišťovacího zabavení může být všechnen majetek dlužníka, který zákon neprohlašuje za „nezabavitelný“ (například majetek nezbytný pro každodenní život nebo k výkonu povolání). Stejně pravidlo platí pro pohledávky; předmětem zajišťovacích opatření však nemůže být mzda (a to ani tehdy, když ji lze zabavit podle rozhodnutí soudu nebo jiného vykonatelného titulu, v souladu s postupem pro obstavení mzdy).

3.2 Jaké jsou účinky těchto opatření?

Majetek zabavený v důsledku zajišťovacího opatření se stává nepřístupným. Tento majetek zůstává ve vlastnictví dlužníka, který za něj dále nese odpovědnost, nesmí s ním však nakládat. Pokud dlužník s majetkem nakládá v rozporu s podmínkami obstavení, dopouští se trestného činu, za který lze uložit peněžitý trest nebo trest odnětí svobody.

Zabavené peněžní částky jsou uloženy na vázaném účtu.

Majetek, na nějž se vztahuje soudcovské zástavní právo, může dlužník prodat, věřitel má však právo být o tom informován a obdržet platbu z prodejní ceny dotčeného majetku.

Za majetek zabavený v důsledku zajišťovacího opatření nese odpovědnost dlužník, který je ustaven jeho „správcem“. Uvedené zabavení není vymahatelné vůči třetím stranám. Naproti tomu soudcovská zástavní práva, jejichž existence musí být zveřejněna (v obchodních či majetkových rejstřících), jsou vymahatelná vůči všem osobám.

Bankéř (a každý poddlužník), který obdrží žádost o zajišťovací zabavení ohledně některého ze svých klientů, je povinen neprodleně informovat soudního exekutora o veškerých svých závazcích vůči dlužníkovi (tj. o všech účtech vedených na jméno dlužníka a částkách uložených na účtech dlužníka). Pokud bankéř tuto informaci bez řádného důvodu odmítne poskytnout, může mu být uložena povinnost uhradit dluh namísto dlužníka.

3.3 Jaká je platnost těchto opatření?

Zajišťovací opatření musí být provedeno do tří měsíců od vydání nařízení soudem, který opatření povoluje. V opačném případě povolení pozbývá platnosti.

Pokud věřitel dosud nezahájil postup směřující k uznání svého nároku, musí tak učinit v měsíci, ve kterém je opatření přijato. V opačném případě opatření pozbývá platnosti.

Zajišťovací opatření musí být dlužníkovi doručeno nejpozději do osmi dnů. Dlužník má právo podat odvolání k soudu příslušnému k výkonu, v němž napadne dané opatření nebo povolení. Soud je navíc oprávněn předem stanovit datum jednání, ke kterému budou strany předvolány za účelem projednání opatření. Opravný prostředek ze strany dlužníka je v zásadě přijatelný, pokud zajišťovací zabavení nebylo vykonáno poté, co věřitel získal soudní rozhodnutí ve věci svého nároku.

4 Je možné podat proti těmto opatřením opravný prostředek?

Nařízení opatření může dlužník napadnout současně se samotným opatřením.

Soud příslušný k výkonu, kterému přísluší udělit povolení pro zajišťovací opatření, rozhoduje rovněž o opravných prostředcích proti jejich nařízením. Proti jeho rozhodnutím se lze odvolat k odvolacímu soudu.

Vzhledem k tomu, že se dlužník dozví o povolení opatření ve stejnou dobu jako o opatření samotném, platí pro napadnutí nařízení stejná pravidla jako pro napadení daného opatření, tj. je přípustné pouze, pokud se opatření dosud neprovádí.

Odvolání nezastaví účinek zajišťovacího opatření, které je vymáháno, dokud soud nenařídí jeho uvolnění nebo ho neshledá neplatným.

Nařízení předběžných opatření lze napadnout odvoláním, jestliže jsou opatření důsledkem sporného řízení, anebo prostřednictvím předběžného zpětvzetí, jestliže vycházejí z nesporného řízení.

Související odkazy

[Internetové stránky Legifrance](#)

[Internetové stránky Ministerstva spravedlnosti \(*Ministère de la Justice*\)](#)

[Internetové stránky francouzské vnitrostátní komory soudních exekutorů \(*Chambre Nationale des Huissiers de Justice*\)](#)

■ Poslední aktualizace: 05/04/2022

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.